

Prijzen rundvlees breken records door doelbewust politiek beleid

Posted on 15 april 2025 by Lode Goukens

De prijzen van rundvlees en kalveren breken records. De belangrijkste reden van de prijsstijgingen is het versneld dalende aantal runderen in de Europese Unie. In 2024 bedroeg die daling 4 procent. Volgens de universiteit van Wageningen stegen de consumentenprijzen voor rundvlees in Nederland tussen 2020 en januari 2025 met 88 procent. Tussen november 2024 en januari 2025 steeg de prijs met 5 procent.

Het Nederlandse rundvlees komt van de melkveehouderij en van de vleesstierhouderij. De circa 23.500 bedrijven met rundvee houden in totaal 3,8 miljoen stuks rundvee, waarvan 167 duizend jongvee voor vleesproductie en circa 1 miljoen vleeskalveren. Ten opzichte van de melkveehouderij is de stierhouderij een bescheiden tak van de landbouw. Bescheiden, maar economisch erg belangrijk. De uitvoer van rundvlees is volgens CBS immers goed voor 1,1 miljard euro.

Dalend aanbod

De gevolgen zijn vooral te merken aan de kassa. Eind maart voorspelde

marktbureau DCA Market Intelligence dat rundvlees, zoals biefstuk, hamburgers en rundergehakt, dit jaar aanzienlijk duurder wordt. In Nederland ligt de prijs van slachtvee inmiddels bijna 9 procent boven het vorige record. Rundvlees van de hoogste kwaliteit kost nu 6,40 euro per kilo, bij de slachterij welteverstaan. Brancheverenigingen Koninklijke Nederlandse Slagers (KNS) merkt dat consumenten vaker voor goedkoper varkensvlees kiezen in plaats van rundvlees.

Rundvlees wordt duurder doordat het aanbod afneemt. Momenteel is er een tekort aan runderen op de markt. Een eerste verklaring zou liggen in twee ziektes, namelijk blauwtong en *Infectieuze Boviene Rhinotracheïtis* (IBR). Die laatste is ook bekend als Canadese ziekte. In heel West-Europa zouden stallen hierdoor geteisterd worden. Maar dat blijkt anekdotisch te zijn. De tweede verklaring is veel plausibeler: er wordt minder veeteelt bedreven door doelbewust politiek beleid. De echte reden van de perfecte storm rond het rundvlees blijkt het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) of Common Agricultural Policy (CAP) van de Europese Commissie.

Er zijn steeds minder rundveehouders in de Europese Unie. Mark van den Oever, voorzitter van *Farmers Defence Force*, denkt dat de prijsstijging van rundvlees vooral te maken heeft met veetelers die afhaken omwille van de heksenjacht tegen hun beroep. ‘De oude generatie boeren zijn het kotsbeu en de jonge generatie wil geen 80 uren werken om dan veroordeeld of beschimpt te worden.’ Dan kun je beter het geld aannemen, volgens Van den Oever, en gaan fietsen met vrouw en kinderen. Het gaat dan over miljoenen euro’s per bedrijf.

Toch bleek het verkopen van een veeteeltbedrijf niet zonder verrassingen. Zo bleek vorige week dat een boer die zijn bedrijf verkoopt, te maken krijgt met de belastingdienst. Het uitgekeerde uitkoopbedrag wordt bij zijn jaarinkomen opgeteld en de veeteler moet vervolgens meteen meer dan de helft van dat bedrag terugbetalen aan belastingen.

Liever insecten dan rundvlees

Naast de daling van het aantal veeteeltboeren probeert de overheid de aantallen dieren op allerlei manieren te laten afnemen. Dat gebeurt in het kader van de zogenaamde eiwittransitie, waarbij de overheid onder druk van de Europese Commissie mensen liever insecten of kweekvlees ziet eten dan rundvlees. Want runderen zouden bijdragen aan de klimaatverandering. Het gevolg van dit beleid is

dat elk dier aanzienlijk duurder wordt.

Dat wordt nog verergerd door nieuwe regels qua aantal dieren per stal en de regelgeving om de uitstoot van stikstof (mest) en methaan (boertjes van runderen) te beperken. De rundvleescrisis is de keerzijde van de stikstofcrisis. Sander Smit, Europees parlementslid voor de Nederlandse boerenpartij BBB, wees behalve naar de Europese Commissie vooral ook naar Nederlandse Tweede Kamerleden: 'Willen ze überhaupt een oplossing van de juridische stikstofcrisis? Of wil men na jaren vooral eigen ongelijk niet toegeven?'

Dat laatste gaat over de draconische stikstofnormen in Nederland (0 mol/ha). Volgens critici een equivalent van een hondendrol of één overvliegende Canadese gans die iets laat vallen. In Duitsland ligt de norm op 10-15 mol/ha en in Zuid-Europa op meer dan 20 mol/ha. Dat wil zeggen dat in Nederland 0,07 gram stikstof per hectare mag neerdalen. In Duitsland is de toegelaten depositie 300 gram/ha en in Denemarken 700 gram/ha.

Belastingbetaler is twee keer duurder uit

Het valt moeilijk te ontkennen dat de vermeende stikstofcrisis een zelfgefabriceerd juridisch probleem is. Met de veehouders als grootste slachtoffer van bewust strengere regelgeving. De logische vraag is dan: Waarom straffen we onze boeren kapot, terwijl andere landen in de EU dat niet doen?

Het reduceren van de veestapel kost miljarden. Minister Wiersma wil zo'n 5 miljard euro investeren voor 1800 melkveehouders die of moeten innoveren of hun bedrijf moeten verplaatsen of moeten stoppen. Dat geld komt van de belastingbetaler. Bovendien draagt dit beleid bij aan het verlagen van het vleesaanbod, waardoor de prijs aan de kassa van slager of supermarkt stijgt. En ook dat komt voor rekening van de belastingbetaler, deze keer als consument.

Lode Goukens *is journalist en docent.*

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*